

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ Nhật, ngày 24/03/2024

*****

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 75

Hòa Thượng chỉ dạy rằng nếu chúng ta có thể làm được hai trên 10 phần những phương pháp, lý luận, giáo huấn trên Kinh Vô Lượng Thọ thì chúng ta có thể vãng sanh Thế Giới Tây Phương Cực Lạc. Nếu không phát nguyện về cảnh giới Cực Lạc thì nhất định sẽ sanh vào cõi lành.

Để làm được hai phần 10 như Hòa Thượng chỉ dạy, người học Phật phải nỗ lực tu tập, thực hành Tam Phước, trong đó phước đầu tiên là “*Hiếu dưỡng phụ mẫu, Phụng sự Sư trưởng, Từ tâm bất sát, Tu Thập Thiện nghiệp*”. Nhiều người không quan tâm đến điểm này nên việc tu hành không được lợi ích. Khi đó, họ lại quay sang bài bác Phật pháp.

Cho nên Hòa Thượng nói người học Phật không tham cứu Kinh điển nhưng vẫn thành tựu là do họ có thiện căn sâu dày tâm địa thanh tịnh. Đó là người chất phác, lão thật, thành thật như bà Hứa Triết. Khi được hỏi hướng nào là Đông là Tây hay bà có nóng có lạnh không thì bà đều không biết. Người như bà không có vọng tưởng, tâm địa hoàn toàn thanh tịnh. Hòa Thượng từng chỉ dạy rằng trong một vạn người chỉ có một đến hai người như vậy. Chắc chắn một người đó không phải là chúng ta vì chúng ta đầy rẫy vọng tưởng, phân biệt, chấp trước lại ngày ngày không nghe Kinh nghe pháp nên không dễ gì có thành tựu.

Hòa Thượng cho biết Phật Thích Ca Mâu Ni 49 năm giảng Kinh nói pháp vì muốn chúng sanh thấu suốt giáo huấn của Phật cho nên Ngài dùng mọi phương tiện khéo léo nhất để dẫn dắt chúng sanh. Ngài nói ra nhiều pháp phù hợp để chúng sanh minh tâm kiến tánh, nhất tâm bất loạn, tam mật tương ưng, đều là để chúng sanh trở về với tâm thanh tịnh.

Hòa Thượng nói rằng việc thâm nghiên, hiểu tường tận Kinh giáo là việc quan trọng vì từ đó việc làm của chúng ta mới có kết quả. Hiểu không tường thì làm không đến nơi đến chốn nên không có được kết quả, từ đó làm mất đi tinh thần, niềm tin với đạo.

Chúng sanh tu hành trong đạo tràng thanh tịnh thì rất dễ nhìn thấy, đó là không có yêu ma quỷ quái đến nhiễu loạn. Yêu ma thấy đạo tràng toàn tâm toàn lực “*vì người lo nghĩ, vì chúng sanh phục vụ*” nên kính trọng và tránh xa. Nếu yêu ma có ý đến để nhiễu

loạn thì thần hộ pháp sẽ không cho phép. Đạo tràng tu học mà Hòa Thượng chỉ đạo thường không hề có hiện tượng yêu quái trào lộng.

Ví dụ như Đông Thiên Mục Sơn thu hút rất nhiều người đến tu hành miên mật, là nơi người tu hành tự tại ra đi, có người đứng, người ngồi, người nằm vãng sanh. Thậm chí ngay đến con sâu cũng tự tại ra đi đến mức nó đang bò bình thường mà cũng ngã ra để chết. Cả núi Đông Thiên Mục Sơn vang vọng tiếng Hòa Thượng niệm Phật. Mỗi khu vực nơi đây có chức năng riêng: Nơi chuyên tiến hành tam thời hệ niệm, nơi kinh hành, nơi niệm Phật. Đông Thiên Mục Sơn tụ hội nhiều người từ mọi phương đến. Họ đem theo nghiệp lực, tâm ý bao chao, tập khí phiền não, rất dễ gây nhiễu loạn. Nhưng khi đến đây tất cả đều bị nhiếp hóa bởi từ trường tâm thanh tịnh của nhiều người tu hành.

Người học Phật tu hành là để ngày ngày tập khí phiền não ít dần thì chắc chắn sẽ không có việc yêu ma quỷ quái đến nhiễu động. Danh lợi nổi lên, mình biết là danh lợi và chặn nó lại. “*Tài Sắc Danh Thục Thùy*” đến thì mình biết nó đến để mình sử dụng đúng đắn chứ không để “*Tài Sắc Danh Thục Thùy*” điều khiển, nhiễu loạn mình. Các chúng sanh ở tầng không gian khác nhìn thấy như vậy sẽ rất nể phục. Hòa Thượng nói rằng chẳng những họ không đến nhiễu loạn mà còn đến để hộ pháp.

Đại lễ Tri ân Cha Mẹ và Vợ Chồng mà chúng ta vừa tổ chức, thu hút rất nhiều người tham gia. Tuy nhiên, có những người đến không có tâm tri ân Phật, tri ân Cha Mẹ, Tổ quốc hay ân nhân của họ mà để “*ảo danh ảo vọng*”, để biết Trung Tâm Hội Nghị Quốc Gia như thế nào. Trong số 3500 con người bên trong hội trường và hơn 500 bên ngoài có bao nhiêu người thật sự đến để tri ân?

Chúng ta tổ chức ở một nơi sang trọng như vậy là muốn các Cha Mẹ được các con mình thể hiện tâm hiếu với họ. Thế nhưng tâm ý này của chúng ta đã bị bóp méo nên từ những năm sau chúng ta sẽ tổ chức tại nơi có sức chứa từ 1000-2000 người và để dành cho những người chân thật muốn tri ân. Chúng ta phải nhận ra tâm chúng ta và tâm “*ảo danh ảo vọng*” của những người khác. Nếu không nhận ra thì yêu ma quỷ quái sẽ đến.

Hòa Thượng dạy rằng mọi chương ngại đều là ở nơi chính mình, mình không nhận ra bởi tâm mình bao chao dao động, hấp ta hấp tấp, không bình thản. Người có chút tâm thanh tịnh thì sẽ nhận ra. Hôm trước vì muốn cho người nhỏ được học hỏi nên chúng tôi có cho phép người nhỏ ngồi chung với người lớn cùng tiếp khách. Đến lúc ăn thì người nhỏ ăn uống thô tháo, không biết lễ tiết, ăn lấy ăn để. Đây chỉ là chuyện nhỏ mà trong *Đệ Tử Quy* đã dạy rõ nhưng khi ăn, tâm chúng ta đã không có sức định. Khi mình ăn cùng người lớn, trường bối thì phải chú ý xem cách họ ăn thế nào.

Nhiều việc trong đời sống thường ngày như cách làm cách ăn, cách đi, cách nói của chúng ta đều không có sức định. Cho nên bài học hôm nay Hòa Thượng nói: “***Trong giai đoạn sơ học, mọi người tập trung tinh thần vào việc đọc Kinh. Phải đọc được***

3000 bộ để tâm định lại. Khi ấy, đối với người, sự, việc sẽ có cách thấy, cách nghĩ, cách làm khác không giống như trước đây.”

Tuy chúng tôi không đọc được 3000 bộ Kinh như Hòa Thượng chỉ dạy nhưng chúng tôi đã có thời gian rất lâu mỗi ngày dùng 10 tiếng để phiên dịch bài giảng của Hòa Thượng. Sự tập trung cao độ khiến chúng tôi không biết những phiền não xung quanh đang diễn ra. Nếu không chúng tôi đã bị chúng xô ngã.

Hòa Thượng đã chỉ chúng ta cách tu định đối với sơ học là đọc Kinh, học các bài giảng giải. Khi đã có định thì một việc đơn giản như làm một chiếc cổng ngày hôm qua, chúng tôi tính toán đều vừa vặn, không dư sắt trong thời gian thi công là một buổi sáng với chi phí chỉ bằng một phần tư giá đi thuê bên ngoài. Đây là ví dụ để chúng ta kiểm tâm mình xem mình có bao chao dao động trong đối nhân xử thế, đối người tiếp vật và hành động tạo tác hay không.

Hiện tại mọi người khi nhận được công việc thì tâm bất an, mất ngủ, lo lắng. Trong hoàn cảnh này, sơ học chúng ta nên tập trung tinh thần để tu định. Phật cũng dạy chúng ta muốn tập trung tinh thần thì phải tuân thủ giới hay mọi quy tắc, quy điều. Những gì thuộc về luật pháp hay giới cấm thì chúng ta phải tuyệt đối tuân thủ. Bên cạnh đó, còn có rất nhiều phong tục tập quán chúng ta phải biết vâng giữ.

Mọi việc làm của chúng ta hoàn toàn nghe lời và làm theo giới, quy tắc, quy điều mà không có danh lợi. Có người nói, người thế gian mà không vì danh lợi thì họ sẽ không làm. Cách hiểu này sai rồi! Hãy nhìn những tấm gương đức hạnh của Việt Nam bao nhiêu đời nay đều không vì danh lợi. Người ta biết con trâu vừa nghe đến danh lợi mà còn mang tai trâu ra để rửa.

Trong nhà Phật, khi có người dâng phẩm vật cúng dường thì thường hỏi kỹ những thứ cúng dường có phải là tịnh tài, tịnh vật không? Nghĩa là phẩm vật này có phải vì phạm pháp hay vì tổn hại chúng sanh mà có được không? Phật dạy kỹ lưỡng để người đệ tử đạt đến tận thiện tận mỹ nhưng họ lại cắt chương đoạn ngữ, bỏ hết đi. Có người gợi ý với chúng tôi là sẽ giúp chúng tôi làm giáo dục nhưng chúng tôi đã ý tứ nói rằng những đồng tiền bỗng nhiên mà có hay “từ trên trời rơi xuống” thì dứt khoát không nhận. “Việc tốt lắm dày vò” nên chúng ta luôn phải chú trọng đến định tâm của mình. Có Định thì có Huệ, có Huệ thì mọi việc sẽ tinh tường. Nếu thất bại, sai sót là do có ý niệm “ảo danh ảo vọng” hay có cái “ta” và cái “của ta” khởi lên.

Tất cả chúng ta đều có tập khí sâu nặng như gặp “*Tài Sắc Danh Thực Thù*” thì dính “*Tài Sắc Danh Thực Thù*” nhưng quan trọng là khi những tập khí này mới ở trong phôi thì chúng ta phải nhận ra ngay. Công phu là ở chỗ sớm phát giác, phản tỉnh ra tập khí. Tu hành dù đã 20-30 năm, thậm chí cả đời mà không phản tỉnh từng phút giây thì tập khí phiền não vẫn hiện nguyên hình.

Chúng ta không phải Thánh Hiền mà là phàm phu nên còn có lỗi nhưng đáng quý là phải mau chóng nỗ lực sửa lỗi thì sẽ có kết quả tốt. Trong công cuộc sửa mình, không thể nóng vội cũng không thể rề rà. Rề rà nghĩa là vẫn tùy thuận tập khí phiền não. Người xưa từng dạy: *“Với người thì khoan dung ba phần còn với tập khí phiền não của mình thì đuổi cùng diệt tận”*.

Hòa Thượng nói: ***“Hằng ngày nếu muốn nghĩ tưởng thì hãy nghĩ tưởng đến bốn nguyện của Phật A Di Đà, nghĩ tưởng đến y chánh trang nghiêm của Thế Giới Tây Phương Cực Lạc.”*** Ý của Ngài là khi chúng ta làm việc của Phật và Thánh Hiền, chúng ta phải xét *“tâm nguyện giải hành”* của mình có tương ứng với Phật và Thánh Hiền không. Chúng ta học Hòa Thượng thì xét xem hằng ngày khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta có giống Hòa Thượng không. Ngài đã có 70 năm hoằng dương Phật pháp và hơn 90 năm trụ thế. Ngài là tấm gương cho chúng ta làm theo. Người khác không làm được vì họ không có tấm gương.

Hòa Thượng nói: ***“Hằng ngày bạn không nghĩ tưởng đến tâm nguyện giải hành của Phật, của Thánh Hiền thì bạn sẽ trôi lăn theo vọng tưởng triền miên của chính mình.”*** Chúng ta không quán sát mình, không ghép mình vào một chuẩn mực hay khuôn khổ thì nhất định chúng ta sẽ trôi lăn theo vọng tưởng. ***“Không chánh niệm thì sẽ rơi vào tà niệm”***, Ngài tiếp lời. Chúng ta ngày ngày chánh niệm thì ít mà tà niệm lại nhiều. Tà niệm là niệm yêu ghét, niệm hơn thua, niệm được mất v.v.

Hòa Thượng nói: ***“Người có chánh niệm thì không bị hoàn cảnh câu thúc, trôi buộc.”*** Đây chính là *“cảnh duyên không tốt xấu, tốt xấu ở tâm mình”*. Người chân thật giữ được chánh niệm thì hoàn cảnh sẽ không câu thúc được họ. Hiện tại nghịch cảnh thì chúng ta rất dễ phát hiện nhưng thuận cảnh thì chúng ta hoàn toàn bị mất cảnh giác.

Khi một sự kiện chúng ta tổ chức thành công, chúng ta sẽ thấy hả hê. Sự thật là chúng ta làm bất cứ việc gì đúng nguyên lý nguyên tắc, chí công vô tư thì mọi việc nhất định tốt. Đã mười mấy năm qua khi chúng ta tổ chức sự kiện, không có sự kiện nào mà vắng người. Do chúng ta thật làm nên như vậy, cho nên, chúng ta đâu cần hả hê hay vọng tưởng.

Hòa Thượng chỉ dạy: ***“Trong niệm Phật thì nhất tâm nhất ý, lão thật niệm Phật. Trong việc làm phục vụ chúng sanh thì cũng nhất tâm nhất ý, lão thật mà làm. Chỉ sợ là chúng ta chính mình có hoài nghi.”*** Một người lão thật niệm Phật thì ba năm sẽ có thành tựu. Đó là chuyên tâm nhất ý niệm một câu ***“A Di Đà Phật”*** niệm đến cùng. Còn chúng ta làm việc mà nhất tâm nhất ý, làm không hoài nghi, không xen tạp thì nhất định sẽ có thành công. Nếu chúng ta làm ngược lại thì từ niệm Phật cho đến làm việc đều không thành công, nửa vời, thậm chí còn bỏ cuộc.

Có nhiều người hoài nghi Thánh giáo, lời dạy của Phật Bồ Tát. Họ không tin những lời giáo huấn của Phật Bồ Tát Thánh Hiền đã trải qua trên 2000 năm và được kiểm

chúng qua không gian và thời gian. Họ chỉ muốn nghe theo những con người đầy vọng tưởng, phiền não và “*danh vọng lợi dưỡng*” bởi trong đầu họ cũng đầy những thứ đó, cũng ảo danh ảo vọng, ham lợi ham danh nên mới gặp nhau. Thế gian có câu: “*Đồng thanh tương ứng, đồng ý tương cầu*”.

Hòa Thượng căn dặn: “***Người niệm Phật mà còn hoài nghi và xen tạp thì nhất định không thành công***”. Cũng vậy, chúng ta thúc đẩy chuẩn mực của Thánh Hiền thì phải hoàn toàn tin vào lời giáo huấn của Thánh Hiền. Chúng ta đã có hơn 10 năm để chứng minh cho mọi người thấy rằng việc chúng ta làm là đúng. Học trò của chúng ta đã có hai em đạt hai suất học bổng của một trường quốc tế chỉ vì cung kính cúi chào. Đây chính là thành quả để mình tin vào việc làm của mình mà không hoài nghi, không xen tạp.

Trước đây, chúng ta có người chưa đủ niềm tin, hoài nghi và xen tạp nên khi họ học tập và làm việc tại trường văn hóa đạo đức của chúng ta mà vẫn đọc thêm các sách giáo dục của phương Tây. Trong công phu tu hành, chúng ta phải nhớ rằng không được hoài nghi, không được xen tạp và khi thúc đẩy chuẩn mực Thánh Hiền cũng là như vậy thì mới đạt được kết quả tốt nhất./.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!